

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoCsp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317209115
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8317209115.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobcu: B.. P. C., G.. XX.XX.XXXX, K. K. XXX/XXX, XXX XX I., proti žalovanej: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, o určení, že úver z úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 5Csp/238/2017-126 z 2. júla 2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom určil, že úver z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľkou 22. mája 2013 je bezúročný a bez poplatkov a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzatvorili 22. mája 2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi bezúčelový úver vo výške 11.800,- eur s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti úveru 12,9 % ročne. Žalobca sa zaviazal poskytnutý úver splatiť 120 anuitnými splátkami vo výške 176,44 eur mesačne a uhrádzať poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 euro mesačne. Ďalej si zmluvné strany v úverovej zmluve dohodli termín splatnosti prvej splátky 17. jún 2013, termín splatnosti poslednej splátky 15. máj 2023, splatnosť ostatných splátok k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, RPMN 14,23 % a priemernú RPMN 13,79 %. Podľa článku 1. úverovej zmluvy sa žalobca zaviazal za poskytnutý úver zaplatiť celkovo 21.411,60 eur. Podľa článku 2., bodu 2.1. úverovej zmluvy podrobné podmienky splácania úveru, podmienky uplatňovania úrokovej sadzby a jej zmien sú uvedené vo VOP. Klient nie je oprávnený splatiť úver alebo jeho časť zmenkou alebo šekom. Podľa článku 3., bodu 3.1. úverovej zmluvy klient sa zaväzuje riadne a včas splniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v úverovej zmluve, VOP a Sadzobníku poplatkov. Podľa článku 4., bodu 4.1. úverovej zmluvy, ak klient nezaplatí anuitnú splátku včas, banka má právo na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej anuitnej splátky až do jej zaplatenia. Podľa článku 4., bodu 4.2. úverovej zmluvy, ak klient nesplní alebo poruší akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle predchádzajúceho bodu 4.1. alebo nespláca riadne a včas iný úver alebo pôžičku poskytnutú bankou, banka je oprávnená: žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a VOP, požadovať od klienta pokutu za porušenie zmluvných

podmienok v zmysle Sadzobníka poplatkov, a to za každé jednotlivé porušenie zmluvnej povinnosti, vrátane povinnosti podľa bodu 3.3.; trestnoprávna zodpovednosť klienta tým nie je dotknutá, vymáhať pohľadávku súdnou cestou, resp. cestou rozhodcovského súdu, uplatniť inú sankciu v zmysle VOP. Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, a to až do jej zaplataenia. Sankcie uvedené v úverovej zmluve môže banka uplatniť jednotlivo aj kumulatívne (článok 4., body 4.3. a 4.4. úverovej zmluvy). Súčasťou úverovej zmluvy mali byť zmluvnými stranami nepodpísané Všeobecné obchodné podmienky účinné od 1. mája 2013. Podľa článku V. bodu 3. Všeobecných obchodných podmienok anuitná splátka je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie príslušnej časti istiny i úroku mesačne vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve. Prvá anuitná splátka úveru bude vykonaná v termíne uvedenom v úverovej zmluve. Podľa článku V. časť D bod 1. Všeobecných obchodných podmienok splácanie úveru klientom je vykonávané formou anuitných splátok vo výške uvedenej v úverovej zmluve, pričom posledná splátka - vo výške zostatku úveru s príslušenstvom musí byť vykonaná najneskôr do dňa splatnosti úveru. Žalobca uhradil žalovanej 17. júna 2013 splátku úveru vo výške 176,44 eur.

3. Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania preukázať, že žalobca ako dlžník a žalovaná ako veriteľka uzatvorili úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 11.800,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 12,9 %, RPMN 14,23 % a priemernou RPMN 13,79 %. Žalobca sa zaviazal poskytnutý úver splatiť 120 anuitnými splátkami vo výške 176,44 eur mesačne, s dátumom splatnosti prvej splátky 17. jún 2013 a dátumom splatnosti poslednej splátky 15. máj 2023. Úverová zmluva neobsahuje údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, obsahuje len celkový počet splátok a výšku mesačnej splátky, bez špecifikácie z čoho takáto splátka pozostáva a bez špecifikácie istiny, riadnych úrokov, poplatkov a iných súm a ich termínov. Okrem toho úverová zmluva takisto neobsahuje všetky predpoklady, ktoré použila žalovaná pre výpočet RPMN, ani správnu výšku RPMN, pretože podľa výpočtov realizovaných súdom prostredníctvom kalkulačiek na výpočet RPMN je správna výška RPMN 14,17 %.

4. S poukazom na absenciu údajov o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a na nesprávne uvedenú výšku RPMN v úverovej zmluve súd prvej inštancie dospel k záveru, že úver poskytnutý žalobcovi je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho je žalobca povinný vrátiť žalovanej len sumu reálne čerpaných peňažných prostriedkov.

5. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1. januára 2018, § 2 písm. a), b) bodu 1., 2., § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

6. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, priznal mu proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaná. Namietala, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces vzhľadom na aplikáciu § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa súdom prvej inštancie, na ktorý sa žalobca vo svojich písomných podaniach a ústnych vyjadreniach ani raz neodvolal. V súvislosti s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami, ku ktorým podľa nej dospel súd prvej inštancie tvrdila, že uvedenie predpokladov v článku 1., bod

1.2. úverovej zmluvy, v rozsahu výška úveru 11.800,- eur, výška splátky 176,44 eur, interval splátky mesačný, splatnosť splátky v 15. deň kalendárneho mesiaca, počet splátok 120, výška úrokovej sadzby fixná do splatnosti 12,9 % p. a. a poplatok za správu úverového účtu 1,99 eur/mesačne, preukázala na pojednávaní konanom 5. júna 2018. Čo sa týka namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie poukázala na aplikáciu § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1. januára 2018 na dané konanie, keďže podľa jej názoru je toto ustanovenie nielenže ustanovením hmotnoprávnym, ktoré zakotvuje subjektívne právo spotrebiteľa domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobou na súde, avšak neupravuje postup sporovej strany, ani postup súdu v súdnom konaní, ale aj ustanovením, ktoré súd prvej inštancie priznal pravú retroaktivitu. Vo vzťahu k náležitosti úverovej zmluvy spočívajúcej v rozčlenení splátok v úverovej zmluve namietala, že § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nevyžadoval rozčlenenie mesačnej splátky spotrebiteľského úveru na jednotlivé zložky dlhu osobitne. Mala za to, že argumentácia súdu prvej inštancie ohľadne nemožnosti aplikácie eurokonformného výkladu „contra legem“ je celkom bez významu, keďže zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne nezakotvuje povinnosť členiť v zmluve o spotrebiteľskom úvere splátky úveru na istinu, úrok a poplatky, a teda nie je možné hovoriť o výklade zákona contra legem. Na základe uvedených skutočností žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietá a priznáva jej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

8. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu 14. septembra 2018. V súvislosti s aplikáciou § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa uviedol, že Súdny dvor Európskej únie síce zvýšil nároky na spotrebiteľov a na ich aktivitu, avšak z dôvodu existujúceho nebezpečenstva, že priemerne obozretný spotrebiteľ to nedokáže, je práve Súdny dvorom judikovaná nevyhnutnosť ex offa súdnej kontroly. Ohľadom ostatných skutočností namietaných žalovanou uviedol obdobné argumenty ako súd prvej inštancie. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. O odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom, č. k. 15Co/68/2018-160 zo 16. apríla 2019, ktorým napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení tohto rozsudku súd okrem iného uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje základné obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa odklonil od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 146/2017 z 22. februára 2018 a ustálil, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdu je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov.

10. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu druhej inštancie dovolanie žalovaná. Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania odôvodnila § 421 ods. 1 písm. a) CSP, teda tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 146/2017 z 22. februára 2018, ako aj na niektoré ďalšie rozhodnutia, v ktorých najvyšší súd zachoval rovnaký postoj a s ohľadom na ktoré mala za to, že v otázke členenia splátok úveru na splátky istiny úrokov a iných poplatkov v zmluvách o spotrebiteľských úveroch sa rozhodovacia prax dovolacieho súdu ustálila. Okrem toho prípustnosť dovolania odôvodnila aj § 421 ods. 1 písm. b) CSP, teda tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Podľa názoru žalovanej je takouto právnu otázkou otázka v znení: „Možno považovať za priemerného spotrebiteľa fyzickú osobu, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s bankou zároveň vykonávala podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania úverov a pôžičiek?“ Na základe uvedených skutočností žalovaná žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaniu vyhovel a napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietá a priznáva jej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, trov odvolacieho konania a trov dovolacieho konania.

11. Žalobca sa k dovolaniu žalovanej v súdom určenej lehote nevyjadril.

12. O dovolaní žalovanej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, č. k. 6Cdo 208/2019-194 z 30. septembra 2020, ktorým napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd poukázal na právne závery uvádzané v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 146/2017 z 22. februára 2018, ako aj v niektorých ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu, pričom konštatoval, že nemal žiaden dôvod v tomto spore sa odkloniť od právneho názoru vysloveného v citovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu. Zároveň uviedol, že odvolací súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP po vrátení veci dovolacím súdom preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní pred rozhodnutím.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

16. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej uvádza nasledovné:

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

19. Odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v uznesení, č. k. 6Cdo 208/2019-194 z 30. septembra 2020 považuje odvoláciu námietku žalovanej, že § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nevyžadoval rozčlenenie mesačnej splátky spotrebiteľského úveru na jednotlivé zložky dlhu osobitne za dôvodnú.

20. V tejto súvislosti odvolací konštatuje, že aj napriek absencii údajov o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v úverovej zmluve nemožno považovať úver poskytnutý žalobcovi za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň však odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru výhradne na absencii náležitosti úverovej zmluvy zakotvanej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože v úverovej zmluve posúdil ako nesprávnu tiež výšku RPMN, ktorá je ako dôvod pre záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru obsiahnutá v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Aj keď žalobca sa ohľadom tejto náležitosti úverovej zmluvy nezmienil v podanej žalobe, z obsahu zápisnice o pojednávaní konanom 5. júna 2018 založenej v súdnom spise súdu prvej inštancie je nepochybné, že žalobca vo svojej výpovedi na tomto pojednávaní uviedol, že do kalkulačiek pre výpočet RPMN verejne dostupných na internete zadal vstupné parametre pre výpočet RPMN a podľa výsledkov získaných prostredníctvom všetkých týchto kalkulačiek má byť výška RPMN 13,84 %, na základe čoho mal za to že výška RPMN 14,23 % uvedená v zmluve je nepravdivá a zavádzajúca spotrebiteľa.

22. Na druhej strane žalovaná v odvolaní tvrdila, že uvedenie predpokladov v článku 1., bod 1.2. úverovej zmluvy, v rozsahu výška úveru 11.800,- eur, výška splátky 176,44 eur, interval splátky mesačný, splatnosť splátky v 15. deň kalendárneho mesiaca, počet splátok 120, výška úrokovej sadzby fixná do splatnosti 12,9 % p. a. a poplatok za správu úverového účtu 1,99 eur/mesačne, preukázala na pojednávaní konanom 5. júna 2018, pričom túto okolnosť subsumovala pod odvolaciu námietku podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

23. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalovanej, že v článku 1., bod 1.2. úverovej zmluvy je uvedená výška úveru 11.800,- eur, výška splátky 176,44 eur, interval splátky mesačný, splatnosť splátky v 15. deň kalendárneho mesiaca, počet splátok 120, výška úrokovej sadzby fixná do splatnosti 12,9 % p. a. a poplatok za správu úverového účtu 1,99 eur/mesačne.

24. Zároveň však odvolací súd na základe tejto odvolacej námietky žalovanej verifikoval pravdivosť výpovede žalobcu, v súlade s ktorou podľa jeho výpočtov má byť správna výška RPMN 13,84 % a pravdivosť záveru súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, že v úverovej zmluve má byť správne uvedená výška RPMN 14,17 % výpočtom výšky RPMN pomocou informatívnej kalkulačky na výpočet RPMN uverejnenej na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky a dospel k zisteniu, že v úverovej zmluve je naozaj uvedená nesprávna výška RPMN, keďže v skutočnosti RPMN predstavovala 14,04 %.

25. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP, vrátane zodpovedajúceho výroku o trovách konania.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana mal v odvolacom konaní plný úspech, teda má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).